

Új Mustármag

A Bethánia CE Szövetség hírlevele.

2019 január - február

„Legyenek a ti derekaitok felövezve, és szövéténekeitek meggyújtva;
Ti meg legyetek hasonlók az olyan emberekhez, a kik várják, mikor tér vissza Uruk...
(Lk 12,35)

Tartalom:

- 2 Rendszeres alkalmaink
- 3 2019. év jeligéje
- 4 Elmélkedés egy ígéről
- 6 Ádventi Hitmélyítő hét
- 7 Lelki morzsák
- 9 Kedves Jóska!
- 10 Megújító alkalom Vaján
- 11 Gondolatok Jeremiásról
- 12 Atyáink örökségéből
- 14 Közösségi kérdéseink
- 16 Gazdálkodj okosan az időddel!
- 18 Isten gondoskodása népéről
- 19 IN MEMORIAM

2 HETI és HAVI RENDSZERES ALKALMAK

Budapest:

a Pince A30-ban (IX. ker. Angyal u. 30.)

Időpontváltás!

Kedden 17,30-kor Imaközösség,

18,00-kor Igetanulmány a Lukács

evangéliumáról.

Minden hónap első vasárnapján 16 órai kezdéssel csendes délután van. Ezen egy előadás hangzik el egész évre tervezett program szerinti témával, majd utána megújító óra van.

Debrecenben:

Vasárnap 15 órai kezdettel közösségi bibliaóra, a Református Kollégium imatermében.

Fülöpszálláson:

Házi bibliaóra, időpontja megbeszélés szerint.

Pécsett

Megbeszélés szerinti helyen és időben házi bibliaóra

Hajdúböszörményben:

Pénteken 15 órai kezdéssel bibliaóra a Kálvin téri ref. gyülekezet ifjúsági termében.

Minden hónap első péntekjén megújító órát tartunk.

Miskolcon:

Hétfőn 16:30 órakor kezdődik a bibliaóra a Kossuth Lajos utcai ref. gyülekezet II. em.-i kistermében.

Minden hónap utolsó hétfőjén ugyanebben az időben megújító óra van.

Szegeden:

Dr. Juhász Imréné lakásán (Pillich Károly u. 27/a) házi bibliaóra megbeszélés szerint.

Vaján:

Csütörtökön 17 órai kezdettel gyülekezeti bibliaóra.

Minden hónap első keddjén 18 órai kezdettel megújító óra.

Zsámbékon:

Házi férfi bibliaóra, időpontja megbeszélés szerint.

IMATÉMÁK

Hálaadás:

- közösségünkben történekeért, a kapott üzenetekért, az elhunytak életéért stb.,
- a nyári konferenciákon, táborokban nyert áldásokért,
- a piliscsabai missziói otthonban végzett karbantartási, fejlesztési munkákért,
- a piliscsabai missziói otthonunkban elmúlt időben végzett lelki munkákért,
- más keresztyén szervezetek által a nyár folyamán végzett lelki munkákért (pl. cigánymisszió, börtönmisszió)

Bűnbánat:

- engedetlenségeinkért, mulasztásainkért, a Lélek által megmutatott más bűneinkért,
- azért, hogy nem használtuk ki a kapott lehetőségeket, alkalmakat bizonyágtételre,
- hogy nem voltunk az Úr irányítása alatt, és inkább a testiek töltötték be gondolatainkat.

Kérések:

- bölcsességet, az Úr Lelke általi iránymutatást magunknak, de különösen vezetőinknek,
- önkéntes munkatársakat, odaszánt életű testvéreket,
- beteg testvéreink számára erőt, segítséget és az Úr akaratára hagyatkozást,
- vigasztalást az elhunyt gyászoló családtagjai részére,
- üzenetet, az Úr jelenlétét rendszeres és különleges alkalmainkra,
- táborainkon, konferenciáinkon résztvettek számára, az Úr munkájának folytatását,
- háborús veszélyben élőknek védelmet, a háborús konfliktusok megoldását, befejezését,
- vezetőinknek (állami, egyházi, helységi, kerületi stb.) bölcsességet, alázatot, önzetlenséget.

„...íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be...” (Jel 3,8)

Kedves Szövetséges Testvérek!

Az Örökkévaló Isten üzenete áll előttünk. Fontos látnunk a **látható** eseményeket és az Élő Örökkévaló szavát, amely a **látható** mögött rejtve van. Boldogok, akik látnak, nemcsak néznek! A világ istene nagyon sok nyitott ajtót készített, **utánozva** az egyetlen nyitott ajtót! Ma ebben a különös jelekkel teli világunkban nagyon sokan a krisztuskövetők közül besétálnak teljesen jó szándékból egy-egy ilyen hamis ajtón. Nem látják veszélyesnek bemenni, mert mint az „éden kertben az embernek csábítja a szemét, meg kívánatos is, mert okossá tesz” mások is bemennek, szentnek látszó lehetőségek vannak a kirakatában. Sokakat láttam megrészegedve kijönni ezen az ajtón, „megnyílt a szemük látnak” és személyes és családi életük zátonyra futott. Lehet, hogy egyik másik ajtón biblia igék csalogatják „lelki sétálgatókat” akik megfáradtak a futásban. Másokat a lelki többre vágyás hamis nyitott ajtaja szippantott be, nyernek valami mást, de nem azt, amire a lelkük vágyott. A következmény a farizeusi lelkület, amely szellemi felsőbbrendűség mámorában tarja őket! Az Igazi nyitott ajtó Jézus, ahogyan kinyilatkoztatta magáról: „Én vagyok az ajtó!”

Aki ezen az ajtón megy be, annak életében először belső változás, majd az egész életét megváltoztató megújulás folyamata kezdődik. Életéből lelki áldások folyamai ömlenek, ahogyan láthatjuk ezt a Jézussal találkozó Sikár városának névtelen asszonyánál. Ez az ajtó még ma is nyitva van! Aki ezen az ajtón megy be, annak az élete nyitottá válik az Isten megismerése,

önmaga megismerése, az emberek és a közösség felé!

Az elmúlt évben 2018-ban volt a WCEU 28. Világtalálkozója. A találkozó központi üzenete a „Nyitás” volt. **Nyitás** fölfelé az Szentháromság Isten felé, aki Atya, mint az örökkévalóság teremtője; Fiú, aki a földre jött és lakozott közöttünk, teljes sors közösséget vállalt velünk, emberekkel. Meghalt a bűneink miatt a kereszten, eltemették, de harmadnap feltámadt a halottaiból és ül a Mindenható Isten jobbján. Onnan jön el ítélni élőket és holtakat. **Nyitás** befelé magunk felé, ahol a Világosság által meg- /belátjuk a Megváltásra szorult állapotunkat és a bennünk lakozó űrt, az „Istenarcot”, amelyet senki és semmi más nem tölthet be. Hit által kegyelemből ez valósággá lett Isten ígérete által! Akiben ez beteljesedett, annak életében természetessé vált a harmadik **Nyitás**, a kifelé nyitottság: Embereket menteni a kárhozottól az örök életre. Megnyílik a szemünk meglátni az elesettet és szamaritánusi lélekkel minden

áldozatra késznek lenni és elvinni a közösségbe. Abba a közösségbe, ahol a **Nyitás** lelkülete irányít. Ebben a közösségben gyógyulást és szabadulást élnek meg nap mint nap.

Nyissuk meg szívünket, hadd jöjjön be a dicsőség királya az által, hogy mi megértettük a nyitott ajtó titkát, amelyet a Szent és Igaz kinyitott, akinél van a Dávid kulcsa. Ha ő kinyit egy ajtót, azt senki sem zárhatja be, de ha bezárja, akkor senki sem képes kinyitni. Ma még nyitva az ajtó, de figyelmeztet, hogy eljön az idő, amikor bezárja az ajtót és akkor a lehetőségek végleg bezáródnak.

Itt állunk a 2019 év elején, teljes hittel, bátorsággal és bizalommal használjuk ki a Jézus Krisztusban rejlő áldások gazdagságát! Ne féljünk a láthatóktól,

hogy gyengék vagyunk! Még a Sátán zsinagógájából is jönnének emberek! Ragaszkodjunk ahhoz, ami a miénk és abban tartsunk ki, mert csak így nem vehetik el tőlünk a koronánkat, amit ígért azoknak, akik győznek!

Mi nem azok közé tartozunk, akik visszafordulnak és elvesznek, hanem azokhoz, akik hisznek és üdvösséget nyernek.

„A békesség Istene pedig, aki az örök szövetség vére által kihozta a halálból a juhok nagy pásztorát, Jézust, a mi Urunkat, tegyen készséggé titeket minden jóra, akaratának teljesítésére; és munkálja bennünk azt, ami kedves ő előtte Jézus Krisztus által, akinek dicsőség örökkön-örökké. Ámen.” (Zsid 13,20–21)

Gyurkó József főtítkár

Elmélkedés egy ígéről:

"Átkozott, aki az Úrnak dolgát csalárdul cselekszi, és átkozott, aki fegyverét kíméli a vértől!" (Jer 48,10)

A háború győzelemről és veszteségről szól. Az ellenségnek pusztulnia kell. Az egymással szemben álló felek nemcsak nézegetik egymást, hanem a harc vére megy, életre-halálra. Aki meghagyja az ellenség életét a harcban és hagyja futni, azt az ellensége eltiporja. Harc nélkül nincs győzelem. Az a katona, aki megbújik a hátsó sorokban és úgy tesz, mintha harcolna, közben pedig csak bujkál és nem segíti a társait, az gyáva és áruló.

Az Isten szolgálata nem könnyű, sőt, minden erőnkre (sőt még többre is) szükség van ahhoz, hogy valóban igazán szolgálni tudjuk az Urat és hasznos eszközei lehessünk. Az ellenség nagyon erős és agyafúrt. Isten fegyvereket ad a mi kezünk-

be is (igazság mellvasa, békesség saruja, hitnek pajzsa, Lélek kardja, imádságok, könyörgések), amiket használnunk kell, mert a mi harcunk nem testi, hanem lelki, a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen van az, minden napon.

Isten az ő gyermekeitől, szolgáitól engedelmességet vár el, mert csak az a lélek van biztonságban és csak az tud győzni (a bűnök ellen, a saját akarat felülkerekedése ellen, a lelkekért való harcban, a kísértések ellen), aki figyel az ő Urára és feltétel nélkül engedelmeskedik neki.

Akinek csak azért kell az Isten, hogy adjon egy kis békességet, megoldást a

problémáira, de egyébként ne szóljon bele az életébe, az még nem ismerte meg az Urat igazán.

Aki az Úr dolgait cselekszi, az becsületesen tegye, ne hanyagul, mert az

Isten mindent átlát és a képmutatót leleplezi. Áldott legyen az Úr Neve, mindörökké!

Lelkes Andrea Dunaszerdahely

7 ÍGÉRETE ISTENNEK 2019. évre

- 1/ Harcolni fogok érted, te pedig légy veszteg! 2Móz 14,14
- 2/ Megerősítelek és megsegítelek téged! Ézs 41,10
- 3/ Ha nincs bölcsességed, kérjed tőlem,
és én készségesen megadom neked! Jak 1,5
- 4/ Mert csak én tudom mi a tervem veletek,
jólétet és reményteljes jövőt szánok nektek. Jer 29,11
- 5/ Mondom neked: higgyed, hogy mind azt amit imádságban kérsz,
megkapod és megadatik neked. Mk 11,24
- 6/ Be fogom tölteni minden szükségletedet az én gazdagságom szerint,
dicsőséggel a Krisztus Jézusban. Fil 4,19
- 7/ Gyönyörködjél bennem és megadom szíved kéréseit. Zsolt 37,4.

ISTEN **7** ÍGÉRETE SZÁMUNKRA

- Megadja mindazt, amire testünknek, lelkünknek szüksége van! Fil 4,19
- Elég néked az Ő kegyelme! 2Kor 12,9
- Nem hagy minket erőnk felett kísérteni! 1Kor 10,13
- Győzelmet a halál felett! ApCsel 2,32. 1Kor 15,3.4.57
- Akik Isten szeretik és Őt szolgálják, azoknak minden a javukra van! Róm 8,28.
- Akik hisznek Jézusban és megkeresztelkednek a bűnök bocsánatára, üdvözülni fognak! Mk 16,16. ApCsel 2,38.
- Az Ő gyermekeinek örökéletet! Jn 10,27-28.

6 **Visszatekintés az elmúlt év utolsó csendes hetére: Adventi hitmélyítő hét!**

Isten kegyelméből részt vehettünk a november 26. és december 1. között megtartott adventi hitmélyítő héten, Piliscsabán.

Mi nemrég kerültünk kapcsolatba a szövetséggel, egy éve még azt sem tudtuk, hogy létezik ez a ház. Egy testvértől kaptunk egy Új Mustármagot, ahol olvastuk az éves programtervet s ennek a hétnek a programja nagyon megragadott, így jelentkeztünk és eljöttünk.

Nem bántuk meg. Nagyon sok áldásban részesültünk a hét során. Már a megérkezéskor tapasztaltuk, hogy olyan szeretettel fogadtak a résztvevő testvérek, mintha már régóta ismernénk egymást, és ez a szeretetteljes légkör uralkodott az egész héten keresztül. Nagyon sokat kaptunk a tanításokból a héten, már az első este úgy mentünk fel a szobánkba, hogy egymásra néztünk, ha ennyi minden volt csak a bevezető este, akkor mi minden lesz még a hét végéig? A hét alapigéje az Ef 5,17 volt: „Ne legyetek meggondolatlanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata!” A hét során erről, az Úr akaratáról szólt minden előadás, evangelizáció, beszélgetés. Az első napon a nyitó áhítatot Hajdú Zoltán tartotta a Róm 12,1–2 versei alapján. A hét további alkalmai az alábbiak szerint alakultak:

Reggel, a reggeli után közös énekléssel, imádsággal indítottuk a napot, majd kiscsoportos bibliatanulmányozás következett az Efezusi levél megadott igéi alapján. A csoportokat az előadó lelkipásztorok, valamint Miklóssy József, Gyurkó József és Hajdú Zoltán vezették. Itt is nagyon sokat tanulhattunk egymás tapasztalataiból, meglátásaiból. Ezután hitmélyítő előadás következett, amelyet Kohn Zsolt zámolyi

református lelkipásztor tartott, az Efezusi levél 3. részének igéi alapján. Az ezen hallottakról egy nagycsoportos beszélgetés során mondhatta el ki-ki gondolatait. Bőséges ebéd és pihenés után, délután Csernák István metodista lelkipásztor tanítását hallhattuk az Ef 5,1–21 alapján, amiket a kis csoportokban megbeszélhettünk. Este pedig Tóth Zoltán pécsi baptista lelkipásztor evangelizációja zárta a napot, amely a hitről, a felnötté válásról szólt. Pénteken a hitmélyítő előadás után úrvacsorai közösségben vehettünk részt, amelyet Gyurkó József tartott. Ezek után egy bensőséges alkalom volt, egy új tag fogadalmá tétele, felvétele a Szövetségbe. A tagfelvétel után Miklóssy József elnök beszélt a Szövetség történetéről.

Nagy bánatunkra szombaton ebéd után véget ért a hét és haza kellett jönnünk, pedig ebben a közösségben még sokáig maradtunk volna. De megkaptuk a feladatot, éljük meg a mindennapi életünkben, környezetünkben mindazt, amit itt kaptunk, amiről hallottunk, tapasztaltunk, amit az Úr megmutatott nekünk. Olyan sok minden hangzott el ezen a héten, hogy még szükségünk van időre, hogy feldolgozzuk, átgondoljuk, imádságainkban az Úr elé vigyük, majd megcselekedjük, amit kell. A héten is tapasztaltuk Isten szeretetét, vigasztalását, bátorítását és az ott kapott Fénysugarakból azóta is szinte naponta szól hozzánk az Úr.

A lelki táplálék mellett a testi táplálékról is gondoskodott Hajdúné Icu és Takácsné Mariann, akik mindent elkövettek, hogy senki sem szenvedjen hiányt semmiben.

Nagyon hálásak vagyunk, hogy részt vehettünk ezen a héten, hisszük, hogy nem

véletlenül kerültünk ide és hallottuk mindezeket. Szükségünk volt arra, hogy erősödjünk a hitben. Szeretnénk, ha

máskor is részt tudnánk venni ilyen heteken.

A beszámolót egy pécsi testvér írta.

Mikor az egek

**Mikor az egek beborulnak,
és az élet is havat hoz ránk,
és nem leljük Felé az utat,
az ISTEN MAGA jön el hozzánk.**

Füle Lajos

Lelki morzsák!

A lelki erő megőrzése

Vegyétek fel az Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, és mindent leküzdve megállhassatok. (Ef 6,13)

Erős mellkasi fájdalmat éreztem, alig kaptam levegőt, miközben a férjem száguldva vitt a kórházba. A sürgős eset műtéthez és ötnapos kórházi tartózkodáshoz vezetett. A műtét sikerült, de a kényszerű semmittevés meglátszott fizikai állapotomon. Egészen legyengülve hagytam el a kórházat, és az erőnlétem visszaszerzéséért kellett küzdenem. Dolgok, melyek azelőtt könnyűek voltak, most nagy erőkifejtésembe kerültek.

Felismertem, hogy hasonló leépülés bekövetkezhet lelki egészségem területén is. Amikor hosszabb ideig hanyagolom a bibliaolvasást és imádkozást, lelkileg legyengülök. Azután, ha kísértéssel kell szembenéznem, kevés az erőm ellenállni.

Miképp a testi erősítő gyakorlatok segítenek megfelelő erőnlétben maradni,

hogy az élet fizikai kihívásainak csatájában ne maradjak alul, úgy a naponkénti imádkozás és bibliaolvasás is segít az élet lelki csatáinak megvívásában - legyen ez a pletykálkodás vagy a kapzsiság. Az egészségem érdekében mind fizikai, mind lelki gyakorlatokat szeretnék végezni. Minden nap gyalogolok néhány kilométert, és naponta Jézussal járok imádságban és bibliaolvasással. Ezek az Isten által adott lehetőségek nyújtják a szükséges erőt az élet küzdelmeihez.

Istenünk, köszönjük, hogy segítesz győzedelmeskedni az élet csatáiban. Az Istennel való járás megőrzi lelki erőnket.

Lynn Karidis (Michigan, USA)

Nem kicsiny fáradozás

*„Az Úr javamra dönti el ügyemet. Uram, örökké tart szereteted.”
(Zsolt 138,8a)*

Gyakran beleesek abba a csapdába, hogy másokhoz hasonlítom magam. Arra tekintek, milyen befolyást gyakorolnak a világban, és úgy érzem, nem érek fel velük. Egy napon, amikor másodrendűnek éreztem magam, Isten az öt kenyér és két hal történetének új megvilágítását tárta elém. Nem magára a csodára figyeltem, vagy a fiúra, aki az ebédjét ajánlotta fel, hanem az asszony jutott eszembe, aki elkészítette azt. Magam elé képzeltem, amint gyúrja a tésztát, gondosan becsomagolja a friss kenyereket és a halakat egy kendőbe, majd a batyut egy arcára adott csókkal átnyújtja a fiúcskának. Az anya számára mindez bizonyára csupán egy megszokott kis feladat lehetett. Hiszen hogyan is gondolhatta volna, hogy az étel,

amelyet aznap a fiának csomagolt, örökkévaló jelentőségű lesz?

Ez arra emlékeztet, hogy Isten az apró erőfeszítéseket milyen sokféle módon felhasználja mások fizikai, érzelmi és lelki szükségének betöltésére. Amikor tehát úgy érzem, valami nagyobb dolgot kellene tennem, emlékeztetem magam a kenyér és hal történetére. Az a küldetésem, hogy elvégezzem az előttem álló feladatokat. Az Isten dolga - az Isten gyönyörűsége - hogy használja azokat a világ megjobbítására.

Drága Urunk, segíts bízunk, hogy használj minket a terveidben.

Sara Matson (Minnesota, USA)

Lelki tanácsok!

Küzdelem a kételyekkel

„Nem Jákob lesz ezután a neved, hanem Izráel, mert küzdöttél Istennel és emberekkel, és győztél.” (1 Móz 32,29)

Egy parkban ücsörögve a reményvesztettség könnyeivel küszködtem. Biztos voltam abban, hogy életemet Istennek szenteltem, és igyekeztem hűségesen követni. Az elmúlt pár évet azzal töltöttem, hogy felkészüljek a hitem szerint Isten által elhívott életpályára, de még egy interjút sem tudtam rendesen összehozni. Féltreértettem volna Isten vezetését, vagy már lemondott rólam? Azon az éjszakán harcoltam és tusakodtam, vajon a helyzetem mit mond az Istennel való kapcsolatomról.

Jákob is egy éjszakán át tusakodott

Istennel. Bár a Biblia erről nem ír, Jákob is aggódhatott az Istennel való kapcsolata miatt. Nagy gazdagságra tett szert a bátyját megillető örökség elcsalásával. Most pedig az újra találkozás előestéjén aggódott, hogyan fogja fogadni őt Ézsau. Napkeltekor válaszul Jákob áldást kérő igényére, az angyal megígérte: „ezután a neved... Izráel, mert küzdöttél Istennel... és győztél!”

Jákob körülményei változatlanok maradtak, a testvére még feléje tartott, hogy találkozzon vele. De Jákob már egy megváltozott ember volt. Az Istennel való

éjszakai tusakodásom után az én helyzetem sem változott meg. Én viszont Jákobhoz hasonlóan megváltoztam, és megnyugodtam, hogy Isten nem bántódott meg kételkedéseim miatt, és feltétel nélkül szeret.

Atyánk, köszönjük, hogy ismered kétélyeinket és félelmeinket, és szeretetedről biztosítasz minket. Ámen.

Kudarcaink is lehetőséget adnak a hitben való növekedésre.

Tom Dury (Colorado, USA)

Kedves Jóska!

Átélted már azt a bénító élményt, amikor egy számodra fontos ember iránt egyszerre két teljesen ellentétes érzelem dúlt benned? Buta kérdés. Biztos vagyok benne, hogy igen.

Ott áll előtted a társad, aki megbántott és érzed magadban, hogy szereted, hogy fontos a számodra, hogy vágyasz a közelségére. Ezzel egyidőben azonban ott van benned a harag, a megbántottság, a bosszúvágy, az elégtétel szerzésére irányuló késztetés. Mit tehetsz? melyiknek engedj? A legtöbbször azt tesszük ilyenkor, hogy a kettő közül kiválasztjuk az egyiket, a másikat pedig mélyre temetjük a lelkünkben, nehogy a társunk meglássa. Így aztán eljártsszuk, hogy minden rendben van közöttünk, miközben a felszín alatt egyre nagyobb az elégedetlenség csomagja, amit cipelünk magunkkal. Sokszor még a gyerekeinkkel kapcsolatban is megéljük ezt az ambivalenciát. Egyfelől akár rajongásig szeretjük őket és gondolkodás nélkül az életünket adnánk értük, másfelől pedig úgy érezzük, világgá mennénk tőlük, hogy végre legyen már egy kis nyugalomunk és ne kelljen mindig valamilyen ügyüket megoldanunk. Nem vagyunk rossz emberek attól, hogy így érzünk!

Valaki így fogalmazott: *"Lelkünkben ellentétes vágyak és igények, ellentétes*

érzelmeik és ösztönök, ellentétes vélekedések élnek együtt. Biztonságot is akarunk, de a kaland szabadságát is. Őrizzük megszerzett útjainkat, és változni is akarunk. Szeretünk valakit, de néha unjuk, vagy utáljuk. Mindezt büntudat nélkül el kellene vállalni magunkban, és sértődés nélkül el kellene fogadni másoktól. A dolgunk nem az, hogy elhazudjunk, hanem hogy egyensúlyban tartsuk belső ellentmondásainkat."

Mi a megoldás, hogyan oldjuk fel az ellentmondást? Az alábbi technika sokat segít abban, hogy bántás nélkül mindkét késztetést, vagy érzést megoszsd azzal, akit szeretsz.

"Drágám, most két dolog is van bennem. Az egyik felem arra vágyik, hogy megöleljelek, hogy továbblépjek és elfelejtsem a fájdalomamat, hogy ne is beszéljünk róla többet. De van egy másik felem is, aki megbántva, megsebezve érzi magát és akinek még szüksége van időre, hogy feloldódjon. Az elsőnek szeretnék nagyobb teret adni, ezért gyere kérlek, hadd öleljelek meg." Nagyon fontos, hogy mindez az önfeltárás és az érzelemmegosztás jegyében történjen és ne legyen benne hibáztatás vagy ítélezés. Miközben kimondjuk a másik felét is a történetnek, emlékeztetjük a társunkat arra, hogy még van tennivalója, de együttal elfojtás helyett át is csator-

náztuk valami pozitívba és már nem kell attól tartanunk, hogy belül észrevétlenül rombol bennünket.

Jó gyakorlást, szerelmes szép napot!

Barátsággal, Gábor!

Megújító alkalom Vaján

Az alkalmat Hajdu Zoltán vezette. A lelki üzenet Jn 1,19-42 és Mt11,11-ből volt. Keresztelő János bizonyágtétele.

A zsidók azt kérdezték Keresztelő Jánostól: Ki vagy te? Ő ezt vallotta, én nem Krisztus vagyok, se nem próféta, én kiáltó szó vagyok a pusztában. Rendkívüli ember, akiről még Jézus is bizonyágot tesz. Ő az, aki a Megváltó útjának előkészítője. János a pusztában végzi munkáját. Nemcsak öltözete, életvitele hasonlít Illésre, hanem belsőleg is, hiszen Illés lelkével jár. Összeköti az ószövetséget az újszövetséggel. Malakiás próféta után hosszú ideig nem szólt Isten az ő népéhez. Az emberek ki voltak éhezve az ígére. Amikor eljön Keresztelő János olyan erővel hirdeti az Isten szavát, hogy ébredés lesz azon a vidéken.

Keresztelő nem tudta, hogy ki a Megváltó, de kijelenti, aki elküldött engem – Isten - mondta nekem: „Akire látod a Lelket leszállni galamb formájában és megnyugodni rajta, Ő az Isten Fia.” János rámutat Jézusra és kijelenti: „*Íme az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit*”. Jézust ő előtte még senki nem nevezte így. Felülről kapta a kijelentést és ő alázatosan így mutat Jézusra. Bizonyágtétele őszinte, egyszerű, a kijelentéshez ragaszkodó. János Illés lelkével járt, a törvény vonalán haladt. Azt hirdette: „*A fejsze ott van már a fák gyökerén, ezért minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt kivágatik és a tűzre vettetik.*”

János amikor ártatlanul börtönbe kerül, kísértő gondolat van benne „Te

vagy-e az Eljövendő vagy mást várjunk?” Jézus is bizonyágot tesz Keresztelő Jánosról az emberek előtt. *”Bizony mondom nektek nem támadott asszonytól születettek között nagyobb Keresztelő Jánosnál, de aki a legkisebb a mennyek országában nagyobb nála.”* János nem született felülről, de őt ez nem zárja ki a mennyből.

Különbség van Keresztelő János és mi köztünk, mert mi a kegyelem útján jutunk a mennybe. A mi bizonyágtételünk nem felszólításra történik, hanem belső kényszer hajt. Mi arról tudunk vallást tenni, amit Jézus tett velünk, amit átéltünk. Nem tehetjük, hogy ne szóljunk elsősorban azoknak, akik körülöttünk élnek, akikért felelősséggel tartozunk. Elsősorban az életem beszéljen Jézusról, hogy a kijelentés tovább jusson. Minden ember életére van megoldás, ha a kegyelmet elfogadja. Az Úr ajánlja a testvéri közösséget, ahol egymás hite által épülünk, ahol őszintén megnyílhathatunk, elmondhatjuk örömeinket, bánatunkat és kérhetjük az értünk mondott imádságot is. Számunkra ez a Bethánia!

Az igezolgálat után ez a kérdés hangzott el: Hogyan gyakorlom az útkészítést a lelki életemben? Nagyon sok bizonyágtétel hangzott el!

Jelenlevők létszáma: 18 fő volt.

Ebből 7 vendég testvér: 1 fő nyírmeggyesi, 1 fő gemzsei, 1 fő budapesti, 4 fő vásárosnaményi.

2018. 12. 29.

Cs Kovácsné Kati

„Cidkijjá király magához hívatta Jeremiás prófétát az ÚR házában a harmadik bejáratához. A király így szólt Jeremiáshoz: Akarok valamit kérdezni tőled, de ne titkolj el semmit előlem!.... El is mentek a vezető emberek Jeremiáshoz, és kikérdezték”.

(Jer. 38,14,27a).

Jeremiásra szinte senki sem hallgatott és mindent megtettek azért, hogy elhallgattassák és mégis mindenki tudni akarta, hogy az Isten mit üzen általa, mert az emberek tudták, érezték, hitték, hogy Jeremiásnak valóban az Úr jelenti meg a dolgokat. Abban reménykedtek, hogy hátha az Úr meggondolja magát és valami jót üzen Jeremiáson keresztül, de a bűnök megbánása, megtérés és az Istennek való engedelmség nélkül nincs jó hír. Aki nem adja meg magát az Úrnak, annak nem lesz jó dolga. Aki viszont meghajtja magát alázattal az Úr előtt, annak az Úr reményteljes jelent és jövőt ígér.

Itt is volt megoldás, de az nem volt a szájuk íze szerint. Sokszor az Isten akarata

és a mi elképzeléseink ellentétben állnak egymással, de az Úr akarata a jó. Ő látja, hogy mi hova vezet, látja az út végét és nem akar a szakadékba vezetni. Ő szereti a gyermekeit és jó úton akarja vezetni őket.

Úgy, ahogy Jeremiás világított a sötétségben (még akkor is, ha nem hallgattak rá), úgy az Isten gyermekei ma is világítanak és a világ sóvárogva várja az Isten gyermekeinek a megjelenését, akik hűen és tisztán hirdetik az ígét. Nem szabad feladni! Ha nem is vesznek komolyan, akkor is ki kell tartani az Úr szava mellett! Ha kiállunk az Úr mellett, Ő is kiáll mellettünk.

Áldott legyen az Úr Neve, mindörökké!

Embernek lenni

Luther Márton, a nagy reformátor sokat gondolkodott és írt Istenről és a hitről. Kiadott irodalmi műveinek teljes terjedelme 127 kötetet, - egy teljes könyvválványt - tesz ki.

A számára legfontosabbat azonban Luther egyszer egyetlen mondatban foglalta össze? „Emberek legyünk, és ne Isten!” Az, hogy emberek vagyunk, és nem Isten, azonnal világos számunkra. De az, hogy így éljünk és gondolkodjunk is, ez annál nehezebb. Mert el kell fogadnom, hogy van valaki, aki felettem áll.

Ez azt jelenti, hogy: nem én vagyok az

életem szakértője, hanem valaki másnak több fogalma van róla, mint nekem magamnak. Ezt nem egyszerű megtanulni, és ez minden nap foglalkoztat minket. Minél jobban sikerül azonban, annál nagyobb lesz a tehermentesítés is: nem kell Istennek lennem. Nem tőlem függ, hogy életemnek és ennek a világnak jó vége legyen.

Erről szerencsére Isten gondoskodik.

*(Neukirchener Kalender
2016. november 24-i számából)*

Fordította: Schauer mann Henrik

Atyáink örökségéből!

Kedves Új Mustármag olvasó testvérek!

Egy új cikksorozatot szeretnénk útjára indítani. Nagyon sok áldott életű testvérünket az Úr hazavitte és drága kincseket hagytak maguk után az írásaikban. Szeretnénk ezekből a drága gyöngyszemekből szemezgetni és közre adni minden kedves olvasónk áldására és lelki épülésére!

Visky Ferenc gondolatai...

(Részletek a „Szerelme szorongat” című könyvből)

Szabadulásom után nem volt tanácsos szóba állni velem. Kerültek is a besúgók. A „bethánista-szimpatizáns” már nem kaphatott jobb lelkesítő állást. Akire ez a név okkal, vagy ok nélkül ráragadt, azt többé lemosni nem lehetett. Hónapok múltán egy-két bátrabb mellém szegődött, s a fülembé súgta:

- Még letartóztatásod előtt kölcsön adtad ezt a könyvet. – Észrevétlenül belesüllyesztette a táskámba. Már van egy könyvem! A letartóztatás után ugyanis minden könyvem, iratomat elkobozták, még a bírósági elkobzási határozatot sem várták meg.

Később újabb és újabb kölcsönkönyv süllyedt a táskámba. Még a püspök is azért hivatott egyszer, hogy kölcsönként könyveimet és jegyzeteimet visszaadja. Ezek az otthon nem maradt könyvek lettek új könyvtáram alapja.

Nagy tanítás ez számomra: Az a tiéd amit másnak adhatsz!

Egy reggel az asztalnál ül a család. Öt magabiztos, gyakorlott nyomozó lép be civilben. Bemutatják az ügyészégi házkutatási engedélyt és a főnököt, aki egy bukaresti ezredes. Hol van az eddigi főnök Ratiu? (Utolsó kihallgatásom után néhány héttel olvastam a Fáklya című politikai napilapban: „Ma délután a városi ravatalozóban temetik M. Ratiu ezredes az ortodox egyház szertartása szerint. Béke poraira.” Valaki azt mondta, a menny a meglepetések hazája. Ki tudja mi vár ránk? Utolsó találkozásunkkor megöleltem, melegen megrázta a kezem.)

Leültetjük őket, folytatjuk a reggelizést. Csodálkoznak, szinte zavarban vannak. A hírük félelmetes. Étvágyunk a reggelitől nem ment el. Megmagyaráztam, miért.

- Ezredes úr, mi nem tudtuk: önök lesznek a mi vendégeink, de Isten tudta. Ma reggel a 23. Zsoltár került sorra: „Az Úr az én pásztorom...” Szó van benne kies legelőről, csendes vizekről, megvidámított szívről. Sőt: asztalterítésről is, amit a Pásztor, a mi Pásztorunk magának tart fenn: „Asztalt terítesz nekem az én ellenségeim előtt... Csordultig van a poharam... még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy, a te vessződ és botod vigasztalnak engem...” Látják, ezért nem ment el az étvágyunk. **Az Isten terítette az asztalt. Nem mindig azt eteti veled, ami kellemes, ízes, de mindig azt, ami hasznos. Ez a mi titkunk.**

Meghatározza lakásunk határait

Pál ezt Athénben az Areopá-goszon mondta, de áll ez Nagyváradon is? A parókiáról el kellett költöznöm. De hová? Lakásunk nem volt, pénzünk sem. István fiúnk Nagyváradon lakott, családjával örömmel befogadtak volna. Várad azonban akkor zárt város volt, vidékről nem lehetett betelepíteni. Nekünk meg éppen nem.

A lakásfőnök a milícián elutasította gyermekeink kérelmét. Ajánlott akkor valaki egy kitűnő ügyvédnőt. Nagy a befolyása, nehéz ügyeket is könnyen rendez. Menyem, Magdolnánk felkereste, a hölgy el is vállalta, hogy elintézi beköltözésünket. Néhány nap múlva azonban tudatta: a maguk családjának a „dossziéja” (így!) nagyon vastag. Szó sem lehet a szülei beköltözéséről. Magdolna hazajövet beszámolt a helyzetről:

- Végül azt mondtam neki: ügyvédnő, mi imádkozunk a beköltözésükért!

- Magdolna - mondtam, - most már biztosan tudom: megnyílik a kapu.

Arra hivatkoztál, akinek a neve nem maradhat szegyenben! Pár nap múlva meg van a betelepítési engedély. Maga a milícia főnöke adta meg.

„Az Úr Istennek nagy tetteivel járok” - mondjuk Dáviddal (Zsoltár 71:16)

Engedély már van, lakás nincs. Biharpüspökiben akad egy megfelelő, udvarral, kerttel. Óriási az ára. Egynegyed részét sem tudjuk összeszedni a családon belül. Isten családja azonban nem csak mibelőlünk áll. Magyarországi testvéreink is gyűjtenek. Van, aki a karikagyűrűjét húzta le értünk. Az Apostol nevű házaspár felkeres, s átad egy műanyag zacskót. Csaknem kicsúszik a kezemből, olyan súlya van. Csupa (apró) fém és papírpénz. Képesek kocsira ülni, és bejárni Romániát egyetlen céllal: stopposokat vesznek fel, s ami összegyűl, azt mind házvételre adják. A szeretet találékony.

Tekinthetünk-e bármit is magunkénak, amikor minden Isten kegyelmi ajándéka!

Visky Ferenc: Szerelme szorongat

VASÁRNAP VAN TE HIÁNYZOL

Istenem,
életünk templomából
egyedül csak Te hiányzol.

Sír a szél
szívünk küszöbe előtt,
rimánkodnak a régi bűnök.

Csak a virradat fénye
köti össze
éggel a földet,
elszakadtan lógnak
a reggeli ima - vezetékek.

Fekete függöny az ablakunkon,
hogy az Isten be ne lásson.
Még tart a kitarató kopogás,
Jézus az, ki lenne más.

Az utolsó szív dobbanás
hiába koppan az égi ajtón,
Visszhangja lesz az üres kongás.

Bánkódó sóhajtásainkat,
ott tépik szét a szelek,
mint ítéletet.

Mert, életünknek templomából
Istenünk csak te hiányzol,
és az ajtó kopogásra
senki sem válaszol.

Zimányi Alajos

KÖZÖSSÉGI KÉRDÉSEINK

Dr. Ferenczy Jenő:
 ÚJJÁSZÜLETÉS ÉS KÖZÖSSÉG
 (A közösség szükségessége a HÍVŐ ember életében)

1. rész.

János apostol első levele első részében a közösségről ír. Amit látott és hallott, azért hirdeti, hogy azoknak, akiknek a levelét írja közössége legyen vele, vagy amint többesben mondja, velünk, az apostolokkal. Majd ezzel zárja le e kérdésről írott üzenetét: „ha pedig világosságban járunk, közösségünk van egymással”

E kérdésben Isten minden gyermekének világosan kell látnia. Élete szempontjából döntő, hogy mi számára az újjászületés, illetve a közösség. A fogalmak tisztázása sok bizonytalanságot oszlat el és a közösség fogalmával szembeni helyes látás nagyban hozzásegít az istengyermeki élet biztonságához és határozottságához.

A közösség kérdése az újjászületés szempontjából.

Volt alkalmam beszélgetni valakivel, aki kifakadt, hogy ő is helyesli azokat a dolgokat, amelyeket mi mondunk, ő is szereti Jézust, sőt tapasztalja, hogy vannak esetek, amikor imáira is kap feleletet – és még sincs úgy, nem úgy történik nála, mint nálunk. Szeretné, ha úgy lenne, de nem tudja, minek is kellene történnie.

Akivel így beszélgettem, nagyon jól rátapintott azokra a dolgokra, melyeknek mint járulékoknak, kísérő jeleknek ott kell lenniük az újjászületett életében. Hogy melyek ezek a történések, melyek ezek az ismertető jelek, kérdésünk szempontjából itt figyelembe nem jöhetnek. Közülük most csak azzal nézhetünk szembe, ami a közösség kérdésével függ össze.

A közösséghez tartozás, mint az újjászületés egyik jele.

Ha fellapozzuk a Cselekedetekről írott könyv 9:19. versét, ott a következőket olvassuk Pál apostolról: „*Vala pedig Saulus a damaszki tanítványokkal néhány napig.*” Vagyis a megtért Saul és az újjászületett Pál az újjászületését követő jelként azt is, hogy csatlakozott a tanítványokhoz. Hogy ez mit jelentett, nagyon könnyen megérthetjük, ha összevetjük azzal a képpel, mely előttünk áll az idézett rész első versében, ahol Saulusról ez van megírva: „*Saulus pedig fenyegetéstől és öldökléstől lihegve az Urnak tanítványai ellen....*” Íme most ez, az Isten gyermekeit üldöző, a nagytanács tagja, a farizeus Saul ott ül és együtt örvend és imádkozik a tanítványokkal – mint újjászületett Pál.

Zinzendorf mondotta, hogy nincs igazi keresztyénség, azaz igazi megtérés és újjászületés – közösség nélkül. Ez valóban így van, mert az igazi újjászületés magában hozza a vágyat, a szükségességet, hogy az újjászületett lélek azokkal, akik már szintén újjászületettek, tehát Istennek gyermekei egygyé legyen. Az újjászületett élet a testvéri kapocs nyilvánvalóvá tételét kívánja, a közösségbe, a családba tartozást. Az újjászületett ember közösségi ember, Testvéri kapcsolatban élő ember. Ezt János apostol első levele 3,12. verse így fejezi ki: „*Tudjuk, hogy általmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük a mi atyánkfiait.*” Éppen ez az egyik bizonyossága

annak, hogy valaki újjászületett, hogy szereti testvéreit, vonzódik hozzájuk, közöttük érzi jól magát.

A közösség szükségessége az újjászületett ember életében.

Abból, hogy az újjászületésnek egyik ismertető jele a közösséghez való ragaszkodás, a közösség melletti nyílt kiállás, folyik, hogy a közösségnek a hívő ember élete szempontjából szükségessége is

van. Mert mind az életnek megnyilvánulása, az egyúttal az élet számára szükségesség is. Amit a testi élet számára életmegnyilvánulás a lélegzés, a táplálkozás, a mozgás stb., úgy az élet számára ezek is szükségszerűségek. Így az újjászületett, hívő ember számára a közösség is életszükséglet, nélkülözhetetlen.

Folytatás a következő számban

A LEGNAGYOBB MŰVÉSZET

A legfőbb művészet, tudod mi?

Derűs szívvel megöregedni!

Tenni vágnál, s tétlen maradni,

igazad van, mégis hallgatni.

Soha nem lenni reményvesztett.

Csendben hordozni a keresztet:

Irigység nélkül nézni másra,

ki útját tetterősen járja.

Kezed letenni az öledbe,

s hagyni, hogy gondod más viselje.

Hol segítni tudtál régen,

bevallani alázattal, szépen,

hogy arra most már nincs erőd,

nem vagy olyan, mint azelőtt.

Így járni csendesen, vidáman

Istentől rád rakott igádban.

Mi adhat ilyen békét nekünk?

Ha abban a szent hitben élünk,

hogy a teher, mit vinnünk kell,

örök hazánkba készíti el.

Ez csak a végső simítás

a régi szíven, semmi más.

Eloldja köteleinket,

ha e világ fogva tart minket.

Teljesen ezt a művészetet

megtanulni nehezen lehet.

Ára öregen is sok küzdelem,

hogy a szívünk csendes legyen,

s készek legyünk beismerni:

Önmagamban nem vagyok semmi!

S akkor Ielkünk kegyelmes Atyja

nekünk a legszebb munkát tartogatja:

Ha kezed gyenge más munkára,

összekulcsolhatod imára.

Áldást kérhetsz szeretteidre,

körülöttes nagyra, kicsinyre.

S ha ezt a munkát is elvégzed,

és az utolsó óra közeleg,

hangját hallod égi hívásnak:

"Enyém vagy! Jöjj! El nem bocsátlak!"

(Németből)

Túrmezei Erszébet

átdolgozásában.)

Gazdálkodj okosan az időddel!

Az idő könyörtelen dolog. Nem tárolható, egy irányba halad, nem kölcsonözhető. Nagyon demokratikus, mert ugyanannyi van belőle egy nap a miniszterelnöknek és Önnek is, kedves Olvasó. Ám ha jól gazdálkodunk vele, akkor az urai lehetünk, nem pedig a rabszolgái.

A közelmúltban olvastam Zsindelyné Tüdős Klára „Isten markában„ című könyvét, amelyben (a 80-as évek elején!) arról panaszkodik, hogy mennyire rohannak az emberek, és senkinek semmire sincs ideje. Pedig mai szemmel nézve azok még a lomha szocializmus évei voltak, ma pedig tényleg örült tempót diktálunk. Folyton ide-oda szaladgálunk, mindenütt meg akarunk felelni, közben ezer helyről áramlik felénk a feldolgozandó információ... Emiatt igyekszünk úgy rendezni az életünket, hogy egyszerre több dolgot is tudjunk csinálni, mert az időnk valahogy vészesen elfogyott. Érdemes megfigyelni, hogy azok, akik igazán nagy dolgokat érnek el az életben, általában megválogatják, hogy mivel-kivel töltik az idejüket, és mindig teljes mértékben jelen vannak ott, abban és azokkal, ahol, amiben és akikkel éppen vannak. Ha mi is erre vágyunk, akkor reális célokat kell kitűznünk magunk elé, és ezek szerint kell beosztanunk az életünket. Előre a fontosat!

Egy szemléletes kísérlet szerint ha egy hagyományos befőttesüveget szeretnénk néhány nagyobb kövel, egy maroknyi kisebb kavicssal és egy marok homokkal megtölteni, akkor ez csak egy módon lehetséges. Ha először a homokot, aztán a kavicsot, majd a köveket próbáljuk meg beletenni, akkor nem fog sikerülni. Ha azonban először a köveket helyezzük bele, ezután az apróbb kavicsokat, majd ezt az

egészet körbefolyatjuk a homokkal, akkor minden el fog férni. Így van ez az időbeosztásunkkal is. Először a nagyon fontos sarokpontokat kell lefektetnünk, majd a közepesen fontos dolgokat elhelyeznünk, végül a maradék helyekre a kevésbé lényegeseket elrendeznünk. Másképp sajnos nem boldogulunk.

Az ókori olimpiákon volt egy olyan versenyszám, ahol a futóknak úgy kellett a fáklyával a lehető leggyorsabban célba érniük, hogy az mindvégig égve maradjon. Ilyen az életünk is: nem csupán végig kell szaladnunk rajta, hanem jól kell gazdálkodnunk vele, különben teljesen kiégve, elkeseredve érünk a végére. Nem elég hatékonyak és eredményesnek lennünk, fontos, hogy az életünket az Isten által jónak mondott értékek mentén éljük le. Ennek tükröződnie kell az életstílusunkban, a kommunikációnkban, a céljainkban és az időbeosztásunkban egyaránt.

Néhány praktikus ötlet:

1. Nincs értelme időbeosztásról beszélni anélkül, hogy ne lennének céljaink. Tűzzünk ki rövid, közép- és hosszú távú célokat, és írjuk fel ezeket! Minden tervezésnél vegyük figyelembe őket.

2. Vegyük számba, hogy mivel töltjük egy napunkat, hetünket; még a legapróbbnak tűnő dolgokat is jegyezzük fel! Meg fogunk lepődni, hogy mennyi felesleges dolog akad közöttük.

3. Készítsünk napi és heti teendőlistákat, és ezek legyenek mindig a kezünk ügyében! Csoportosítsuk a feladatainkat kötöttség szerint: van, amihez egy adott helyen kell lennünk; van, amit csak napközben végezhetünk; van, amit este is meg tudunk tenni. Akadnak olyan teendők, amelyeket gyorsan el tudunk végezni, ha váratlanul időhöz jutunk (például felhívni

valakit, elolvasni valamit, átgondolni bizonyos részleteket stb.). A gyorsan végrehajtható rutinfeladatokat érdemes a pihenősebb időszakokra tenni, mert a komolyabb koncentrációt igénylő munkák után felüdülésként fognak hatni.

4. Minden napot értékeljünk ki! Néhány percre csendesedjünk el, és nézzük át, hogy mit végeztünk el aznap, és mit nem. Mi volt az oka? Szívleljük meg a tanulságokat!

5. Évente legalább egyszer szánjunk egy egész napot arra is, hogy áttekintsük, merre halad az életünk: összhangban van-e a Mester tervével? Ha nem, akkor merre kell a kormánylapátot fordítani, hogy újra a jó irányba haladjunk?

6. Ha ki kell mozdulnunk otthonról vagy a munkahelyről, akkor próbáljunk meg több dolgot is felfűzni ugyanarra az útra. Gazdálkodjunk ügyesen a várakozási időkkel, például olyankor menjünk postára vagy hivatalba ügyet intézni, amikor kevesen szoktak lenni.

7. Mindig legyen nálunk egy kis jegyzetfüzet és toll vagy ceruza, hogy felírhatjuk, ha valami fontos eszünkbe jut! (Használhatjuk erre a célra a telefonunkat vagy a számítógépünket is.) A jegyzeteinket időről időre nézzük át, és a feladatokat vezessük át a teendőlistánkra. Így jó eséllyel emlékezni fogunk minden lényegesre.

8. Ha egy feladathoz szükség van a kreatitásunkra, és hirtelen ötletrohambunk támad ezzel kapcsolatban, akkor igyekezzünk mindent félretenni és vele foglalkozni. Ha többre nincs lehetőségünk, legalább az alap gondolatokat, illetve a gondolatmenetet jegyezzük fel a későbbi kidolgozáshoz. Az ihlet ugyanis könnyen elszáll, és lehet, hogy soha többé nem jut eszünkbe az a jó ötlet.

9. Közhelyesen hangzik, de igaz: ha elfáradtunk, pihenjünk. Fáradtság és túlterheltség esetén jelentősen lecsökken a munkabíró képességünk; az, ami amúgy tíz perc alatt elvégezhető lenne, gyakran órákig tarthat. Előzzük meg ezeket a helyzeteket!

10. A nagyobb feladatokat osszuk fel apróbb lépésekre. Így már nem tűnik olyan megmászhatatlan hegynek, és a haladásunkat is jól láthatjuk. Ha a teendőinket ügyesen rangsoroljuk, és a listánkon lépésről lépésre haladunk végig, akkor kevésbé fogjuk túlterheltnak érezni magunkat.

11. Ne frusztráljuk magunkat teljesíthetetlen elvárásokkal és lehetetlenül telezsúfolt napirenddel! Tűzzünk ki reális célokat.

12. Csökkentsük a zajt körülöttünk! Ne lógjunk állandóan az interneten, kerüljük az értelmetlen, időpazarló elfoglaltságokat, korlátozzuk magunkat azokban a tevékenységekben, amelyek miatt rendszeresen el szoktunk csúszni (például ott ragadunk a számítógép előtt, hazafelé hosszasan cseverészünk az ismerősökkel, stb.). Kikapcsolódásként igyekezzünk értékes zenét hallgatni: talán nem is vesszük észre, hogy a rádióból állandóan ömlő zene mennyire fárasztja az agyunkat.

13. Ismerjük meg a személyiségünket! Elmélyülők vagyunk, vagy impulzívok, akik nem tudnak egy dolog mellett hosszabb ideig megmaradni? Spontán módon éljük az életünket, vagy olyan tudatosan, hogy a svájci vasútársaság is gyenge kezdő hozzánk képest, ha szervezethez van szó? Minden személyiségtípusnak más irányba kell indulnia. Van, akinek strukturálnia kell az életét, és van, akinek meg kell tanulnia engedélyt adni önmagának a kikapcsol-

lódásra, lazításra, a barátaival, családjával töltött minőségi időre. Jelen sorok szerzője is csupán tanuló az időbeosztás iskolájában, és nem tudósként próbálja az elefántcsonttoronyból hinteni a bölcseséget. Azonban a céltudatos időbeosztás

iskolájába mindannyiunknak érdemes beiratkozni, hiszen csak nyerhetünk vele: boldogabb, megelégedettebb, nyugodtabb élet lehet osztályrészünk.

Kapocs Attila
Family magazin 2014. január

ISTEN GONDOSKODÁSA NÉPÉRŐL

„Íme, én angyalt küldök előtted, hogy megőrizzen az úton és bevigyen téged arra a helyre, amelyet elkészítettem.” (2Móz 23,20)

Ez az ígéret közvetlenül a törvényadás után hangzik el és Isten az ő mindenkori választott népének az ő mindenket megelőző kegyelméről beszél. Ez az ígéret független attól, hogy a nép hogyan fogadja és tartja meg a törvényekben foglaltakat. Isten itt magára nézve kötelező gondoskodásáról beszél, és ez nemcsak a földi választott népnek szól, hanem az Úr Jézus vére árán megváltott menyasszony népnek is, tehát nekünk is mint az Úr Jézus választott népének és ennek minden egyes tagjának.

Ennek az ígérek az üzenetét ki-kitekintheti úgy, mint erre az évre adott isteni ígéretet, de úgy is mint egész életünkre szóló hosszútávú ígéretet. Három üzenetet szeretnék kiemelni ebből az ígéretből:

- angyalt küldök előtted,
- ő megőriz téged az úton,
- bevigyen téged arra a helyre, amelyet én készítettem.

Izráel megélhette a pusztában, hogy az Úr angyala előttük vonult nappal felhőoszlopban, hogy vezesse őket az úton, éjjel tűzoszlopban, hogy világítson nekik. Így biztonsággal követhették ezt a vezető „angyalt”. Ha megállt a felhő- vagy tűzoszlop, ők is megálltak és pihenőt

tarthattak, tábort üthettek, de ha elindult, nekik is indulniuk kellett. Ennek a vezetésnek a lényege a biztonság. Reabizhathatták magukat erre a vezetésre. Sőt amikor a fáraó seregével üldözte őket, a tűzoszlop védelmezőn közéjük állt.

Velünk sincs ez másképpen. Sőt, értünk maga az Isten Fia jött el, hogy megszabadítson minket a sötétség hatalmából, és Ő azt ígérte, hogy az övéi „nem vesznek el soha és senki nem ragadhatja ki őket az ő kezéből. Az én Atyám, aki nekem adta őket, nagyobb mindeneknél, és senki sem ragadhatja ki őket az én Atyám kezéből.” (Jn 10,28-29). Lehet-e ennél nagyobb biztonságban az örök életünk?

A másik a vezetés kérdése: Minden Krisztus által új életet nyert hívó egy isteni vezetőt is kapott: Isten Szentlelkét, hogy minden egyes hívóval vele legyen és lábait személyesen igazgassa az útra, melyen járnia kell.

Amikor arról beszél az Úr, hogy Ő megőriz minket az úton, akkor ez azt jelenti, hogy az ő őrző szeretete az egész útra vonatkozik. Nemcsak egy részéről, egy útszakasról van szó, hanem az egész útról, az elindulástól a célig, az út végéig. Számunkra is biztató, hogy legyünk akár idősek, akár fiatalok Ő megőriz minket a

kellemes és a nehéz időkben is.

Abban is biztosak lehetünk, hogy a mi Urunk nagyon jól ismeri a mi körülményeinket, látja minden „görbe utunkat”, tőle való elfordulásunkat is és mindenközben az ő célját is szeme előtt tartja. Úgy nevel minket, hogy azt elérje bennünk még itt ebben az életünkben. Így mondja ezt Pál apostol a Fil 1,5-6-ban: *„...mivel az első naptól fogva mind ez ideig közösséget vállaltatok az evangéliummal, ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjáig.”* Ezt az ígét kaptam Farkas János testvéremtől a szövetségi tagkönyvembe beírva, és biztos vagyok abban, hogy ezt a befejezést Ő meg is cselekszi. Tehát van egy rövidtávú célja is e földi életünknek, melynek elérése közben jó, ha tudatosan belesimulunk az ő tervébe, engedelmesen végezzük az evangélista munkáját, és várjuk, hogy minden dolgunkban Ő cselekedjen.

Az előttünk álló út bizony ismeretlen számunkra, de nem a mi Urunk előtt. Ő minden részletét, még a halált is ismeri, hiszen átélte, és Ő azt ígérte, hogy elénk jön, átvezet, bevezet mennyei otthonunkba. Ezért hittel énekelhetjük a ref énekeskönyv 458. énekét, annak különösen az utolsó 4. versét: „Ha bevégeztem életem, És lezárul már szemem, Ismeretlen

bár az út, Hozzád lelkem mennybe jut: Aki értem megnyíltál, rejts el , ó, örök kőszál!” Ezt ígéri az Úr Isten földi választott népének, Izráelnek is: Ő bevisz téged az ígéret földjére, és ezt ígéri nekünk, az ő kiválasztott népének is: Akkoriban Izráel számára ez a föld a Kanaán földje volt

Mai ígéretünk: Ő bevisz téged a mennyei hazába, arra a helyre, amelyről az Úr Jézus azt mondja, hogy ezt én készítettem a számokra. Pontosan így ígérte meg a mi Urunk: *„Az én Atyámnak házában sok lakóhely van, ha nem volna, megmondtam volna nektek. Elmegyek, hogy helyet készítsek nektek. És ha majd elmegyek és helyet készítek nektek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.”* (Jn 14,2-3)

Ennek az ígéretnek a beteljesülését az ő feltámadása és szó szerinti elmenetele teszi számunkra abszolút hitelessé. Neki gondja van arra is, hogy mindegyikünk személyesen oda őhozzá megérkezzen. Egészen odavezet minket az elkészített helyünkre. Egy dolgunk van: Bízunk Őbenne, az ő ígéretében, amely azt húzza alá számunkra, hogy az évek mennek egyik a másik után, de a mi utunk és célunk az ő kezében van! Ezért nincs okunk a félelemre.

Miklóssy József

IN MEMORIAM

Életének 92. évében teremtő és megváltó Ura hazahívta sokunk által ismert, tisztelt és szeretett szövetséges társunkat **Herdliczka Gusztáv** testvérünket. Búcsúztatása, mint életéért készített háládó alkalom 2018. dec. 11-én volt a debre-

ceni köztemetőben az evangélikus egyház szertartása szerint. Hozzá tartozói a gyászjelentésben arra kérték gyászolóit, hogy koszorúmegváltásként lelki testvéreinek közösségét, a Bethánia CE Szövetséget támogassák adományaikkal. Halot-

tunk gazdag lelki élete mellett ezért is hálások vagyunk Urunknak és köszönünket fejezzük ki családjának, akik utolsó idejében elesett állapotában sok szeretettel gondoskodtak róla. Az alábbiakban Szövetségünk nevében a sírnál elhangzott megemlékezésünk szavait tesszük közzé:

Kedves Család, kedves Gyászolók!

Isten igéjével szeretnék búcsúzni drága szövetséges társunktól. Ézs 43.4. versében ezt olvassuk: „...*drága vagy a szememben, becses vagy, és szeretlek...*” A Jer 31,33-ban pedig ezt: „...*örök szeretettel szeretlek, azért vonzottalak kegyelmemmel.*”

Istennek erről az örök szeretetéről beszél nekünk Guszti bátyánk élete. Őt is Jézus Krisztus bűnbocsátó kegyelme vonzotta és szólította meg még fiatalon, amelynek alapja az ő irántunk Jézus Krisztusban megmutatott szeretete. Én már csak késő idős koromban találkoztam Guszti bátyámmal, olykor egy-egy debreceni csendesnapon, és a szünetekben megosztotta velem azt, ahogyan gyönyörködött egy-egy német költő versében, aki az Úr Jézus szeretetét és nagyszerű tetteit fogalmazta meg művészi módon. Testvérünk sokat foglalkozott azzal, hogy hűen

adja vissza kedvenc német költőinek gondolatait magyar nyelven. Ezek a beszélgetéseink mély nyomot hagytak bennem.

Ő is csak csodálkozott azon, hogy miért szereti még mindig Isten. Hogyan mondhatja azt róla, amit az ézsaiási igében olvastam fel, hogy én egy önmagamban gyenge, bűnös ember az ő szemében drága, értékes és becses azaz megbecsült vagyok olyannyira, hogy értem képes volt a Fiát is feláldozni. Ez csak azért lehetett, mert nem az én szememmel, hanem az Úr Jézuson keresztül a szeretet szemével néz ránk, és nem azt nézi, hogy milyenek vagyunk, hanem azt, amilyenek leszünk az Úr Jézus vére árán megtisztítva és az ő szava és Lelke által átformálva, újjáteremtve. Mint ahogyan a szobrász ránéz a dúrva márványtömbre, és látja benne a kész művészi alkotást.

Guszti bátyánk is ezzel a szerető látásmóddal tekintett családtagjaira és a Krisztusban újjászületett testvéreire is. Emlékezve reá, adjunk hálát az ő életéért, és igyekezzünk mi is Krisztustól megtanulni a szeretetnek ezt a látásmódját: „Becsés vagy nekem, mert látom benned azt, aki az Úr Jézusban leszel majd.”

Miklóssy József elnök

Impresszum:

Új Mustármag, megjelenik kéthavonként, ingyenes.

Kiadó: Bethánia CE Szövetség

Levelezési cím: 1094 Budapest, Angyal u. 30.

Email cím: info@ce-union.hu

Felelős kiadó: Gyurkó József

Szerkesztői bizottság: Nagy Zsolt Zoltán,

Hajdu Zoltán, Miklóssy Józsefné

Adományokat köszönettel elfogadunk.

Számlaszámunk: 11708001-20525725